

Høringsnotat

28. oktober 2025
STR/CIL
J.nr. 2025-505

Udkast til ny bekendtgørelse om statens regnskabsvæsen mv.

Indledning

Den nuværende bekendtgørelse nr. 116 af 19. februar 2018 om statens regnskabsvæsen mv. (Regnskabsbekendtgørelsen) er senest revideret i 2018.

Der er siden 2018 sket en række i forvaltningsmæssige ændringer, f.eks. regelforenklinger og administrative lettelser med det formål, at fjerne regnskabsmæssige krav og administrative byrder for institutionerne, der nødvendiggør at Regnskabsbekendtgørelsen revideres.

I forbindelse med arbejdet med opdatering af regnskabsbekendtgørelsen er der skelet til udviklingen i både bogføringsloven og årsregnskabsloven.

Revision af Regnskabsbekendtgørelsen er foretaget med udgangspunkt i en række emner, der har resulteret i en række regelforenklinger og administrative lettelser, nye bestemmelser samt regnskabsmæssigt faglige og tekniske præciseringer, jf. tabel 1.

Alle ændringer af Regnskabsbekendtgørelsen fremgår dokumentet: ”3. Ny regnskabsbekendtgørelse inkl. ændringsmarkeringer” i form af angivelse den eksisterende formulering i forhold til den nye formulering (markeret med rød skrift), herunder beskrivelse af den konkrete ændring (markeret med grøn skrift).

Hensigten med ændringerne om regelforenklinger og administrative lettelser er at fjerne regnskabsmæssige krav og administrative byrder for institutionerne.

Hensigten med ændringerne om nye bestemmelser er en modernisering og digitalisering af regnskabsvæsenets indhold til tidssvarende standarder på enkeltstående punkter.

Ændringerne om regnskabsmæssigt faglige og tekniske præciseringer indebærer ikke nye bestemmelser, men er alene en udfoldelse af allerede gældende regler med henblik på at gøre det samlede regelsæt i Regnskabsbekendtgørelsen mere komplet og sammenhængende ved at tydeliggøre den eksisterende praksis eksplícit, letforståeligt og tilgængeligt for institutionerne.

Visse af ændringerne kan for enkelte institutioner i nogle sammenhænge blive opfattet som indeholdende nye krav og potentielt være administrativt bebyrdende.

Dette vil afhænge af, hvordan den enkelte institution har tilrettelagt deres regnskabsvæsen og vil eventuelt kunne betyde behov for fx en justering af institutionens interne forretningsgange.

Tabel 1. Oversigt

1. Regelforenkling og administrative lettelser	
Virksomhedsinstruksen (gl. § 8 og §§ 16-19)	Krav om udarbejdelse af en virksomhedsinstruks udgår.
Årsrapporten (§ 37)	Krav om departemental påtegning af virksomhedernes årsrapport udgår. Krav til årsrapporten om rapportering om virksomhedens målrapportering ændres til faglige resultater.
Fremsendelse af regnskabsinstruks (§ 21)	Krav om fremsendelse af regnskabsinstruksen til Rigsrevisionen udgår.
Fremsendelse af ministerieinstruks (§ 17)	Krav om fremsendelse af ministerieinstruksen til Rigsrevisionen udgår.
Ikke-statslige aktiver eller passiver (§ 46)	Sammenskrivning og forenkling af bestemmelser om legatforvaltning og forvaltning af ikke-statslige aktiver og passiver.
2. Nye bestemmelser	
Regnskabsmaterialet (§§ 41-43)	Regnskabsmaterialet skal opbevares elektronisk, dvs. papirbilag afskaffes.
Opfølgning på revisionsbemærkninger (§§ 7 og 16)	Krav om proces for opfølgning på revisionsbemærkninger gøres tydeligere.
3. Regnskabsmæssige præciseringer og modernisering af sproget	
Navneændring, opdatering af sproget og andre mindre rettelser	Ændring af Økonomistyrelsens navn. Modernisering af sproget og andre mindre rettelser.
Regnskabsvæsenets formål (§ 1)	Præcisering af regnskabsvæsenets formål med henblik på tydeliggørelse af de regnskabstekniske begreber for det statslige regnskabsvæsen.
Finansministeriets og Økonomistyrelsens ansvarsområder (§ 6)	Rollefordelingen mellem Finansministeriet og Økonomistyrelsen gøres tydeligere.
Systemanvendelsen (§§ 11-13)	Tydeliggørelse af de informations-, sikkerheds-, kontrol- og tidsmæssige

	krav, der til enhver tid gælder for de statslige systemer, herunder andre systemer end de fælles statslige systemer samt de supplerende systemer.
Transaktion, transaktions- og kontrolspor (§§ 22 og 25)	Præcisering af begreberne: Transaktion, transaktions- og kontrolspor.
Funktionsadskillelsen (§§ 23, 26 og 44)	Præcisering af bestemmelserne om funktionsadskillelse.
Regnskabsgodkendelsen (§ 34)	Bestemmelsen om regnskabsgodkendelse er præciseret og sproglig forenklet.

De enkelte ændringer og præciseringer er nærmere gennemgået nedenfor:

Virksomhedsinstruksen (gl. § 8 og §§ 16-19)

Regnskabsbekendtgørelsens § 8, stk. 3 (gl.) og §§ 16-19 (gl.) bestemmer, at virksomhederne skal udarbejde en virksomhedsinstruks, herunder fastsætter indholdet i instruksen.

Der har været et ønske fra de statslige institutioner, om at regelforenkle konceptet for virksomhedsinstrukser.

Regnskabsbekendtgørelsen ændres, idet kravet om udarbejdelse af en virksomhedsinstruks udgår.

Det betyder, at Regnskabsbekendtgørelsens § 8, stk. 3 (gl.) udgår, hvilket betyder, at §§ 16-19 (gl.) ligeledes udgår.

Som følge af, at kravet om udarbejdelse af en virksomhedsinstruks er fjernet, skal henholdsvis ministerieinstruksen og regnskabsinstruksen udvides, idet enkelte informationer flyttes fra virksomhedsinstruksen til at skulle fremgå i henholdsvis ministerieinstruksen eller regnskabsinstruksen.

Ministerieinstruksen udvides med en beskrivelse af, hvilke hovedkonti ministeriet får administreret af andre ministerområder mv., en beskrivelse af ministeriets tilrettelæggelse af håndtering af revisionsbemærkninger, herunder krav til virksomheder og regnskabsførende institutioner og en beskrivelse af øvrige relevante regnskabsprocedurer i forbindelse med regnskabsaflæggelsen på ministerområdet.

Det betyder, at Regnskabsbekendtgørelsens § 16, stk. 1, udvides med tre nye punkter.

Endvidere udvides Regnskabsinstruksen med en beskrivelse af øvrige relevante regnskabsprocedurer i forbindelse med regnskabsaflæggelsen i institutionen.

Endelig åbnes der op for, at såfremt virksomheden består af flere regnskabsførende institutioner, kan virksomheden bestemme, at der skal udarbejdes en virksomhedsfælles regnskabsinstruks.

Det betyder, at Regnskabsbekendtgørelsens § 19, stk. 1, udvides med et nyt punkt og i Regnskabsbekendtgørelsens § 18 indsættes der et nyt stk. 2.

Årsrapporten (§ 37)

Regnskabsbekendtgørelsen § 37, stk. 4 bestemmer bl.a., at årsrapporten påtegnes af virksomhedens ledelse og for virksomheder, omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, endvidere af ressortministeriets departement.

Bestemmelsen er en ledelseserklæring om rigtigheden af oplysningerne i årsrapporten og de foretagne dispositioner. Det følger af budgetvejledningens punkt 2.2.1, at ”hvor en administrativ ledelse har dispositionsbeføjelser over givne bevillinger, anses adgangen til at disponere for at bero på delegation”. Det følger endvidere af ministerområdets ministerieinstruks, hvilke bevillinger virksomheden er delegeret det bevillingsmæssige ansvar for, jf. Regnskabsbekendtgørelsens § 15.

Ud over påtegningen på årsrapporten skal departementerne afgive en samlet ledelseserklæring for rigtigheden af hele ministerområdets regnskab, jf. Regnskabsbekendtgørelsens §§ 34-35.

Det er på den baggrund i forbindelse med overvejelserne om regelforenklinger vurderet, at departementernes påtegning af årsrapporterne kan udelades. Dette hænger også sammen med, at det i forbindelse med overvejelserne om regelforenklinger er besluttet at afskaffe krav om målrapportering således, at der i årsrapporterne alene skal redegøres for årets resultater.

Bestemmelsen om påtegning af årsrapporten ændres, således at ressortministeriets departement ikke længere skal påtegne virksomhedens årsrapport, da kravet om målrapportering for institutionerne udgår. Hertil ændres formuleringen af måloppstilling og målrapportering i påtegningen. Der foretages ingen ændringer i relation til ledelsens påtegning af virksomhedens årsrapport.

Formålet med ændringen er, at lette departementernes administrative arbejde med årsrapporter.

Endvidere ændres Regnskabsbekendtgørelsens bestemmelse om årsrapportens rapportering. Ændringen omhandler Regnskabsbekendtgørelsens § 39, stk. 3, nr. 2 (gl.) om målrapportering.

Bestemmelsens formulering ændres fra ”målrapportering” til ”faglige resultater”. Ændringen hænger sammen med den ændring, der er foretaget af Økonomistyreless inspirationsmateriale om mål- og resultatplaner, hvorfor der i årsrapporten ændres fokus fra at rapportere om mål til at rapportere om institutionens udførte aktiviteter.

Det bemærkes, at ændringen følger af regeringens regelforenklingsinitiativer.

Fremsendelse af regnskabsinstruks (§ 21)

Regnskabsbekendtgørelsens § 23 (gl.) bestemmer, at den af institutionens ledelse godkendte regnskabsinstruks, sendes til virksomheden og til Rigsrevisionen til orientering. Det vurderes imidlertid unødvendigt, at alle institutioner løbende skal fremsende enhver regnskabsinstruks til Rigsrevisionens orientering. Rigsrevisionen formodes alligevel at rekvirere en aktuel regnskabsinstruks, når der foreligger et konkret revisionsmæssigt behov herfor.

Det foreslås at denne paragraf ændres med henblik på at lette institutionernes administrative arbejde.

Fremsendelse af ministerieinstruks (§ 17)

Regnskabsbekendtgørelsens § 15 (gl.) bestemmer, at den af departementets ledelse godkendte ministerieinstruks, sendes til Rigsrevisionen og virksomhederne på ministerområdet.

Det vurderes imidlertid unødvendigt, at alle departementer løbende skal fremsende enhver ministerieinstruks til Rigsrevisionens orientering. Rigsrevisionen formodes alligevel at rekvirere den aktuelle ministerieinstruks, når der foreligger et konkret revisionsmæssigt behov herfor.

Det foreslås at denne paragraf ændres med henblik på at lette departementernes administrative arbejde.

Ikke-statslige aktiver og passiver (§ 46)

Regnskabsbekendtgørelsens § 48 (gl.) om legatforvaltning og § 49 (gl.) om forvaltning af ikke-statslige aktiver eller passiver har til formål, at sikre korrekt og ensartet regnskabsmæssig håndtering af legater og andre ikke-statslige aktiver og passiver på tværs af staten.

De nuværende bestemmelser i §§ 48 og 49 (gl.) er kommet til på forskellige tidspunkter og formuleringen er i en vis forstand historisk betinget. Der ses ikke at være grund til først specifikt at regulere legatforvaltning og derefter generelt regulere ikke-statslige aktiver eller passiver.

Bestemmelserne i §§ 48 og 49 (gl.) omfatter i dag alene ikke-statslige aktiver og passiver, som tilhører en selvstændig juridisk enhed eller særskilt legat, der ikke er omfattet af statens formue.

I forlængelse heraf ændres regnskabsbekendtgørelsens nugældende regler om regnskabsmæssige registreringer i § 25, stk. 2, pkt. 10 og 11, (gl.), så der heri ikke længere angives, at ikke-statslige aktiver og passiver skal registreres i regnskabet, eftersom det kun vil have relevans, hvis der er tale om gaver og tilskudsmidler, hvor staten har retten til midlerne på visse nærmere betingelser.

Der skal fortsat være bestemmelser om forvaltning af ikke-statslige aktiver og passiver, herunder om legater, men bestemmelserne kan med fordel kan skrives sammen med de generelle regler først, og at følgende elementer bør fremgå af bestemmelsen:

- Adskillelse i regnskabet ændres til, at midlerne ikke skal optages i regnskabet
- Administration uden omkostninger for staten bliver et generelt krav, som således ikke længere kun gælder for legatforvaltning
- Formålet med de ikke-statslige aktiver eller passiver skal ligge inden for institutionens formål, således at det ikke længere er et krav, at der foreligger lov hjemmel eller dispensation fra Finansministeriet.
- Indsættelse af likvide midler i Statens Koncernbetalinger (SKB) eller i et pengeinstitut og anbringelse af værdipapirer i åbent depot eller på anden betryggende måde skal være et generelt krav, som således ikke kun gælder for legatforvaltning
- Beskrivelse i regnskabsinstruksen, hvis en institution forvalter ikke-statslige aktiver eller passiver, står i dag i vejledningen om udarbejdelse af regnskabsinstrukser, men der indføres krav herom i bestemmelsen.

Regnskabsmaterialet (§§ 41-43)

Regnskabsbekendtgørelsens kapitel 9 om opbevaring af regnskabsmateriale er ændret. Ændringen består primært i at få digitaliseret regnskabsmaterialet, herunder

at regnskabsmaterialet opbevares elektronisk, sekundært at forenkle bestemmelserne i tråd hermed, samt gøre reglerne tidssvarende og fremtidssikret.

I forbindelse med udformning af løsningen har det indgået i overvejelserne, hvordan bogføringslovens bestemmelserne (Lov nr. 700 af 24. maj 2022 om bogføring) om opbevaring af regnskabsmateriale er formuleret, herunder Lov nr. 55 af 27. januar 2015 om ændring af bogføringsloven, samt Erhvervsstyrelsens vejledning om bogføringsloven.

Opfølgning på revisionsbemærkninger (§§ 7 og 16)

Rigsrevisionen har ved skrivelse af 28. april 2025 orienteret Finansministeriet om ny tilgang i revisionen af statsregnskabet.

Rigsrevisionen vil med virkning fra regnskabsåret 2025 justere revisionen af statsregnskabet, så de kommer bredere ud i hele staten og reviderer flere risikofyldte områder. Ændringerne har betydning for både den finansielle revision, juridisk-kritiske revision samt forvaltningsrevision.

Rigsrevisionen vil fremover bl.a. tilrettelægge den finansielle revision med udgangspunkt i et lavere niveau for væsentlighed for statsregnskabet og de enkelte ministeriers regnskaber. Niveaueet for væsentlighed er Rigsrevisionens faglige vurdering af, hvornår fejl eller bevillingsafvigelser i regnskabet er så store, at regnskabet ikke kan betragtes som rigtigt, og at regnskabsfejlene dermed er relevante for Folketinget og Statsrevisorerne at kende til. Det betyder, at Rigsrevisionen sænker niveauet for, hvor store fejl der accepteres, før det afspejles i konklusionen om regnskabet.

Rigsrevisionens ændrede revisionstilgang forventes alt andet lige at føre til flere væsentlige revisionsbemærkninger, og det øger behovet for, at ministerierne har overblik over bemærkningerne med henblik på at sikre regnskabets rigtighed. Med ændringen skrives kravet ind i bekendtgørelsen, hvor det tidligere har fremgået af vejledningen.

Formålet med ændringerne er at gøre reglerne i Regnskabsbekendtgørelsen bedre og tydeligere ved at gøre den eksisterende praksis eksplicit, letforståelig og tilgængelig for regnskabsbrugeren. Samtidigt forventes ændringen ikke at give yderligere administrative byrder for ministerierne.

Navneændring, opdatering af sproget og andre mindre rettelser

I Regnskabsbekendtgørelsen er der foretaget en navneændring, opdatering af sproget og andre mindre rettelser:

1. Regnskabsbekendtgørelsen ændres med hensyn til styrelsens navn og mindre korrekturrettelser. Ændringen af styrelsens navn skyldes, at Moderniseringsstyrelsen skiftede navn til Økonomistyrelsen den 3. marts 2020.
2. Regnskabsbekendtgørelsen er generelt ændret med hensyn til forældet sprogbrug og mindre korrekturrettelser uden indholdsmæssig betydning.
3. Regnskabsbekendtgørelsens § 41, stk. 2, bestemmer, at de interne regnskaber, jf. § 41, stk. 1, skal kunne danne baggrund for belysning af, hvad de enkelte aktiviteter og finanslovformål koster. Der foretages en mindre ændring, idet ”og finanslovsformål” slettes som følge af en tidligere beslutning om, at fjerne tabellen med udgifternes fordeling på hovedformål fra finansloven.
4. Fodnote nr. 1 til Regnskabsbekendtgørelsen udvides til endvidere at omhandle ændringsbestemmelsen: ”Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2011/85/EU af 8. november 2011 om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer med de ændringer der følger af Rådets direktiv 2024/1265/EU af 29. april 2024 om ændring af direktiv 2011/85/EU af 8. november 2011 om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer”.
5. Det fremgår ikke af Regnskabsbekendtgørelsen efter hvilken valuta transaktioner skal registreres i. Den hidtidige regnskabspraksis har været at registrere transaktionerne i danske kroner, fordi det fremgår af Budgetvejledning 2021 punkt 1.5 Regnskabsaflæggelse, at Statsregnskabet opstilles efter samme principper som finansloven.

Derfor indsættes der en bestemmelse, der regulerer den eksisterende praksis, herunder præciserer hvad bl.a. menes med ”efter samme principper som finansloven”.

6. Den nuværende bekendtgørelse om statens regnskabsvæsen mv. er senest revideret i 2018. I forbindelse hermed blev bestemmelserne om anvendelsesområde ændret med indsættelse af en præcisering af reglernes anvendelse for administration af statslige bevillinger i privat regi.

Der foretages en præcisering af bestemmelsen om anvendelsesområde i § 2, stk. 1. nr. 4, så det fremgår klarere, at anvendelsesområdet ikke omfatter hele den pågældende institutions virksomhed, men alene de tilsigtede administrerede statslige bevillinger.

Regnskabsvæsnets formål (§ 1)

Regnskabsbekendtgørelsen anvender en række grundlæggende regnskabstekniske begreber som grundlag for det statslige regnskabsvæsen. Adskillige af begreberne er ikke tydeligt defineret eller beskrevet i bekendtgørelsen, men bygger på en eksplicit viden om regnskabsvæsnets hos den enkelte regnskabsbruger og/eller -medarbejder.

Derfor indsættes der et nyt stk. 2 i § 1, der beskriver det overordnede formål for det statslige regnskabsvæsen: Regnskabsvæsenet skal understøtte, at der sikres nødvendige registreringer af økonomiske hændelser på en struktureret måde gennem forretningsgange, interne kontroller og forvaltning af aktiver og passiver. Dette kræver en regnskabsorganisation, der sikrer fordeling af ansvar og fastlæggelse af processer, herunder it-understøttelse, kontrol og dokumentation.

Finansministeriets og Økonomistyrelsens ansvarsområder (§ 6)

Regnskabsbekendtgørelsen fastsætter bl.a. ansvarsfordelingen mellem Finansministeriet og Økonomistyrelsen, hvor Finansministeriet fastsætter regler om statens regnskabsvæsen, mens Økonomistyrelsen udmønter af reglerne om statens regnskabsvæsen.

Gennem årene har der været enkelte sager, hvor Finansministeriet har overdraget sagsbehandlingen til Økonomistyrelsen vedrørende sager omhandlende meddelelse af dispensation eller godkende en fravigelse fra reglerne o. lign., i relation til ansvarsområder i Regnskabsbekendtgørelsen henhørende under ministeriet.

Med udgangspunkt i en gennemgang af Regnskabsbekendtgørelsens fordeling af ansvarsforhold mellem Finansministeriet og Økonomistyrelsen i relation til fastsættelse af regler mv., herunder dispensation eller fravigelse fra regler, er det vurderet, at der generelt ikke er behov for at foretages ændringer i Regnskabsbekendtgørelsens fordeling af ansvarsforhold mellem Finansministeriet og Økonomistyrelsen i relation til fastsættelse af regler mv., herunder dispensation eller fravigelse fra regler.

Derimod kunne der godt foretages præciseringer i forhold til at Regnskabsbekendtgørelsen afspejler den eksisterende praksis. På den baggrund ønskes beskrivelsen i regnskabsbekendtgørelsens § 6 om ansvars- og rollefordelingen inden for Finansministeriet tilpasset, således at det bliver mere klart, hvorledes rollefordelingen er mellem Finansministeriets departement og Økonomistyrelsen.

Rollefordelingen synes ikke entydigt beskrevet heri. Det angives, at det er Finansministeriet, der fastsætter regler om statens regnskabsvæsen, men da dette allerede er fastlagt i lov om statens regnskabsvæsen mv., er denne formulering alene af

konstaterende karakter. Herudover angives det, at Økonomistyrelsen forestår udmøntning af reglerne om statens regnskabsvæsen. Det er i den sammenhæng uklart, hvad der mere konkret menes med udmøntning af reglerne, særligt i forhold til regnskabsreglerne.

I den gældende regnskabsbekendtgørelse er der alene angivet en meget overordnede beskrivelse af statens regnskabsregler, mens Økonomistyrelsen fastsætter de konkrete regnskabsregler, der er beskrevet på ØAV. Med ændringen af § 6 i regnskabsbekendtgørelsen gives en mere præcis beskrivelse af, hvorledes rollefordelingen er. Det vil sige, at der heri, angives, at Finansministeriet i den gældende regnskabsbekendtgørelse fastlægger de generelle regler for regnskabsvæsenet, mens det er Økonomistyrelsen, der fastsætter de konkrete regnskabsregler mv.

Fastsættelse af statens kontoplan

Regnskabsbekendtgørelsen indeholder ikke en eksplicit bestemmelse om, hvor ansvaret for etablering, vedligeholdelse og anvendelse af Statens Kontoplan er placeret. Det fremgår derimod af Regnskabsbekendtgørelsens § 27, stk. 8 og 9 (gl.), at Statens Kontoplan skal anvendes, samt af Budgetvejledningens pkt. 1.7, at Statens Kontoplan er udstedt i medfør af Regnskabsbekendtgørelsen. Det følger af den hidtidige praksis, at det er Økonomistyrelsens ansvar, og styrelsen ajourfører, rådgiver og fortolker Statens Kontoplan bl.a. i forbindelse med regnskabsmæssige tvivlsspørgsmål, hvilket underbygges af Regnskabsbekendtgørelsens § 6, stk. 2 (gl.), hvor det fremgår, at det er Økonomistyrelsen, der forestår udmøntningen af reglerne om statens regnskabsvæsen.

Det tilføjes i § 6, at det er Økonomistyrelsen, der fastsætter statens kontoplan.

Præcisering i § 39, stk. 2

Supplerende til foreslåede ændringer til § 6 ønskes en ændring i Regnskabsbekendtgørelsens § 39, stk. 2, hvor ”Finansministeriet” ændres til ”Økonomistyrelsen”, idet justeringen præciserer, at årsrapporterne fremsendes til Økonomistyrelsen.

Ændring i forhold til tidligere

Som nævnt ovenfor er formålet med den foreslåede ændring at præcisere den gældende praksis. Det er ikke hensigten at ændre de gældende forhold, men alene at konkretisere, hvordan den givne rollefordeling er.

Det betyder, at der er foretaget omskrivning af hele § 6 med en række præciseringer af rollefordelingen, hvor Finansministeriets ansvar for generelle regler for statens regnskabsvæsen og udformning af statsregnskab fastsættes i de nye stk. 1-2, mens Økonomistyrelsens ansvar vedrørende regnskabsregler, betalingsformidling og systemer mv. beskrives i de nye stk. 3-10.

Systemanvendelsen (§§ 11-13)

Den stadige udvikling af it-systemer, der understøtter automatisering og digitalisering af det statslige regnskabsvæsen, skaber behov for at etablere et administrativt regelsystem, der kan rumme udvikling med henblik på til stadighed at kunne tilgodese krav, der stilles til en effektiv regnskabsaflæggelse.

Endvidere bør bestemmelserne udformes på en sådan måde, at de er eksplicitte, letforståelige og tilgængelige for regnskabsbrugeren, herunder fjerner tvivl om, hvilke krav der stilles til it-systemerne.

Det fremgår af § 11, stk. 4 (gl.), at anvendelse af andre systemer end de fælles statslige systemer forudsætter, at disse systemer tilgodeser de informations-, sikkerheds-, kontrol- og tidsmæssige krav, der til enhver tid gælder for de fælles statslige it-systemer.

De informations-, sikkerheds-, kontrol- og tidsmæssige krav, der til enhver tid gælder for de fælles statslige it-systemer findes på ØS hjemmeside under de pågældende systemer.

Det er vurderingen, at der ikke bør indsættes overordnede bestemmelser om budgetsytemer mv, fordi det fremgår af forarbejderne til lov nr. 131 af 28. marts 1984 om statens regnskabsvæsen mv. at det har været overvejet, om der under hensyn til den nære sammenhæng imellem budget og regnskab bør optages bestemmelser i lovforslaget af grundlæggende budget- eller bevillingsmæssig karakter.

Det fremgår endvidere af forarbejderne, at man ikke havde fundet behov herfor, bl.a. fordi Finansministeriet i budgetvejledningen og i de årlige cirkulærer om udarbejdelse af bidrag til bevillingslove angiver regler for udarbejdelse af bevillingsforslag, dispositionsadgang mv.

Derfor fokuserer bestemmelserne i på regnskabssystemer, der anvendes til at understøtte automatisering og digitalisering af det statslige regnskabsvæsen, herunder særligt bogføring, betalingsforretninger og regnskabsaflæggelse. Regnskabssystemer skal derfor forstås bredt, fx lønsystem, fakturahåndteringssystem, rejseafregningssystem eller tilskudssystem, herunder at et it-system kan bestå flere delsystemer eller et it-system kan være køb af en tjenesteydelse m.m.

Kapitlet om systemanvendelsen omskrevet og opdelt i tre nye paragraffer. De nye paragraffer er struktureret efter krav til ØS regnskabssystemer m.m. (§ 11), krav til andre regnskabssystemer svarende til ØS regnskabssystemer m.m. (§ 12) og supplerende regnskabssystemer m.m. (§ 13).

Transaktion, transaktions- og kontrolspor (§§ 22 og 25)

Regnskabsbekendtgørelsen anvender en række grundlæggende regnskabstekniske begreber som grundlag for det statslige regnskabsvæsen. Adskillige af begreberne er ikke tydeligt defineret eller beskrevet i bekendtgørelsen, men bygger på en eksplicit viden om regnskabsvæsnet hos den enkelte regnskabsbruger og/eller -medarbejder.

Ændringen af bekendtgørelsen handler om at skabe en fælles forståelse af de anvendte begreber i det statslige regnskabsvæsen f.eks. transaktion, transaktionsspor, kontrolspor og bilag.

Det vurderes, at det alene er hensigtsmæssigt at indsætte grundlæggende definitioner som giver mening for Regnskabsbekendtgørelsen, dvs. begreber der allerede anvendes i Regnskabsbekendtgørelsen.

Formålet med ændringen er at gøre reglerne tydeligere ved at gøre den eksisterende viden eksplicit, letforståelig og tilgængelig for regnskabsbrugerne, herunder fjerne tvivl om, hvad begreberne i det statslige regnskabsvæsen betyder.

Funktionsadskillelsen (§ 23, 26 og 44)

Regnskabsbekendtgørelsens bestemmelser om funktionsadskillelse tydeliggøres. Ændringen fokuserer på hovedreglen om, at der skal være funktionsadskillelse mellem registrering og betaling (§§ 23 og 26), mellem disponering og godkendelse (§ 44), herunder at der skal foretages kompenserende kontroller, såfremt funktionsadskillelse ikke er muligt.

Med ændringen gøres bestemmelserne om funktionsadskillelse bedre og tydeligere. Det har været overvejet om bestemmelserne om funktionsadskillelsen i §§ 23, 26 og 44 skal gøres obligatorisk efter et ”følg-eller-forklar”-princip. Dette er ikke fundet nødvendigt, fordi der med ændringen af § 24, stk. 2 stilles krav om, at der skal optages særskilte bestemmelser i institutionens regnskabsinstruks i de situationer, hvor funktionsadskillelse ikke er muligt og der derfor skal iværksættes kompenserende kontroller med henblik på at sikre kontrollen med betalingerne på anden måde.

Regnskabsgodkendelsen (§ 34)

Bestemmelser om regnskabsgodkendelser er som udgangspunkt fastsat § 36, (gl.) hvor stk. 1-3 beskriver den hierarkiske opbygning om, at den regnskabsførende institution godkender sit årlige regnskab over for virksomheden, som så

godkender sit årlige regnskab over for departementet, der til sidst godkender ministerområdets årlige regnskab over for Økonomistyrelsen og Rigsrevisionen. Dertil indeholder stk. 1-2 bestemmelser om, at virksomheds- og ministerieinstrukserne skal indeholde retningslinjer for godkendelse af perioderegnskaber, mens stk. 3 indeholder bestemmelse om, at Økonomistyrelsen fastsætter retningslinjer for godkendelse af perioderegnskaber og indholdet heraf.

Bestemmelserne i stk. 1-2 ses om perioderegnskabers godkendelse er i forvejen reguleret i §§ 14 og 17 (gl.) om ministerie- og virksomhedsinstrukser, og kan derfor udgå i det nye udkast til regnskabsbekendtgørelse.

Det foreslås videre, at der i § 36, stk. 3 (gl.) foretages en tydeliggørelse af, at Økonomistyrelsens fastsættelse af retningslinjer for godkendelse og indhold af perioderegnskaber ikke kun er i forhold til departementerne, dvs. også i forhold til de regnskabsførende institutioner og virksomhederne.

I tilknytning hertil indskrives den mangeårige regelpraksis om obligatorisk godkendelse af kvartalsregnskaber. Til dette formål foreslås tilføjet et nyt stk. 4 om godkendelse af perioderegnskaber.

Bortset fra en mindre sproglig korrektur foreslås ikke ændringer til § 36, stk. 4 og 5 (gl.).